

**Praxis Beneficiarvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrivm Doct. Ac Comitis, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

**Rebuffi, Pierre
Coloniae, 1610**

De Regressibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](#)

De Regressibus.

Regressus **I**tem interdum datur restitutio recipienda apud beneficium: Papa autem admittit resignationem talem, scilicet cum regressu, ut si is, cui confertur, premoratur, episcopatus reuertatur ad resonantem: & resignans retineat semper fructus quodam episcopatus: & non improbarem quidem hunc regressum, quando fieret ex causa videlicet quod designatus successor est valde dignus: & is qui resignationem longo tempore ecclesia deseruerit: & nullum aliud habet beneficium, quo sene-
tuti contulerit, & viuere posuit, sed regres-
sus qui sunt tantum ratione sanguinis:
damnabiles & resignanti, & Papæ, necnon illi cui confertur.

Resignatio **I**dem in ingressu, ut si Papa contulerit cum ingressu, mihi beneficium: & antequam ego accipiam possessionem illud resignationem, Papa concedet, quod si resignatarius premoratur, quod ego ingrediar meum beneficium, quod nunc regno. Cum accessu vero est, ut si Papa velit Episcopatum conferre pueri, verum quia dignus non est, conferat suo preceptor, cum hoc tamen, quod post aetatem legitimam ipse propria autoritate posuit accedere ad talem episcopatum, & vocatur cum accessu: sed hoc iure non vniuersit in Francia: vide Paris. conf. 76. an. capitula in 4. vol. vidi tamen unam bullam sic in Francia expeditam, seu in Britannia,

Causa publicæ utilitatis in*fr*egressus conceduntur. **A**dvertendum est, quod si isti regressus fiant ex causa publicæ utilitatis, ut melius ecclesie deseruiatur, sunt favorabiles, & ampliandi, si minus damnabiles & reprobandi: de quibus Papa est Deo optimo maximo redditus rationem.

Considerandum erit, quod ecclesiæ regulariter melius deseruitur per plures idoneos & bonos quam per unum. e. ex parte de const.

Vnde si tam resignas quam resignarius sint idonei, hoc iuste fit: quia eterum interim deseruit ecclesia: & quando unus erit grauatus senectute, vel alio onere, alter supplerere poterit: maximè cum resi-

gnans habet hoc in mente, vt Deo ineluctu-
derficiatur: & quia pius & religiosum
nouit eum, in cuius favorem resignat. d. ca-
nisi cum pridem de renunc.

Sed quando eterque est ignarus, ambo in fouam eadent inferni: cuiusmodi ple-
rosq; videamus ipsas ecclesias in vita labi-
factasse: & vt omnino destruantur, eas suis
nepotibus voluptariis resignat: haec est ho-
minum rabies, & insania, vt in agone mortis
cum sui rationem deberent redire, se & suos profundiū immigunt, & adiu-
cium seipso detrudunt in tenebras exterio-
res, quæ malum tanta cæcitas!

Verum vt ad rem veniamus, notandum
est in his regressibus iudicari debere, pro-
ut appareat ex bullâ, & ex verbis signatu-
ræ, & bullæ quatenus videlicet concedun-
tur: vt nil eis addendum sit à iudice, sed for-
ma ipsa diligenter obseruanda. c. com dila-
cta. & rescr. quia hi regressus pendent ozi-
nino à potestate Papæ, & sunt introducti
ex plenaria sua potestate, quam in beneficiis
habet. c. 2. de preb. li. 6. verum s'ur in Frâ-
cia communiter non usurpentur, eos ad
suam patriam nunc reiiciunt. dicto prius
quod cessiones cum ingressu & referatu-
tione omnium fructuum nulli dantur nisi
Cardinalibus: vt statut Alex. 6. Pontilex
maximus in iur. de referua iuri patro.

De pura Resignatione.

Pura & simpliciter resignatio est, que facili-
ne conditione, & pacto c. ius nos, des-
mon. & hæc est propria resignatio arg.
i. ff. de donatio. & hæc minus est frequens,
quam altera in favore.

Et quando pars sic resignat, ordinarius potest
potest, cui vult, conferre, cum beneficium
varet per resignationem. c. & per votum de
renunc.

E ista debet fieri coram ordinariis nam
conditio omnis simoniam continet, & pa-
ctio cap. fin. de part. ca. ex parte. i. de off. delegat.
ideo non debet apponi resignando coram
ordinario.

Potest tamen sic resignans sine simonia
labe rogare ordinarium, vt conferat tall.